

Prima instanță: judecătoria Orhei (jud. St. Lazari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihail Sîrbu împotriva deciziei din 22 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău,
adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Sîrbu împotriva Primăriei sat. Morozeni, rl Orhei, Marianeii Grosu, intervenient accesoriu Biroul Notarului Public „Galina Digori” cu privire la anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor și a certificatului de moștenitor testamentar,

c o n s t a t ă :

La data de 27 mai 2015, avocatul Boris Dariiev, în interesele lui Mihail Sîrbu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s.Morozeni, Marianeii Grosu, intervenient accesoriu Biroul Notarului Public „Galina Digori” solicitînd anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor Primăriei Morozeni, rl Orhei, nr. 93 din 30 ianuarie 2012, eliberat pe numele Mariei Pozdirca, anularea certificatului de moștenitor testamentar eliberat pe numele Marianeii Grosu.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la data de 30 iunie 2011 a decedat sora lui Mihail Sîrbu - Maria Pozdirca. La revenirea în țară, a aflat că Mariana Grosu a înstrăinat casa mamei din sat. Morozeni, rl Orhei.

La adresarea către Oficiul Cadastral Teritorial Orhei, Mihail Sîrbu a aflat că dreptul de proprietate asupra terenului pentru construcții cu suprafața de 0,2613 ha, număr cadastral 6450205061 și a construcției cu numărul cadastral 6450205061.01 a fost înregistrat după sora sa Maria Pozdirca, în temeiul Extrasului din registrul de evidență a gospodăriilor din 30 ianuarie 2012, cu nr. 93.

Susține că, Primăria sat. Morozeni a eliberat în mod ilegal extrasul pe numele Mariei Pozdirca precum că ea ar fi proprietara casei litigioase, deoarece proprietara casei a fost mama lor și nu sora decedată.

Menționează că, sora Maria Pozdirca a decedat la data de 30 iunie 2011, pe cînd extrasul a fost eliberat pe numele acesteia la data de 30 iunie 2012.

La data de 31 martie 2015 s-a adresat cu cerere prealabilă către Primăria sat. Morozeni, la care i s-a comunicat că extrasul a fost eliberat pe numele Mariei Pozdirca, deoarece ea a intrat în posesia bunurilor succesoriale după decesul mamei

Marfa Sîrbu.

Declară că, argumentul Primăriei sat. Morozeni este unul ilegal, deoarece conform certificatului de moștenitor testamentar din 15 august 1995, eliberat asupra bunurilor decedatei Marfa Sîrbu, acesta include terenul cu suprafața de 0,30 ha și terenul cu suprafața de 1,14 ha, fără a fi indicat casa litigioasă.

Relatează că, după decesul surorii Maria Pozdirca, fiica acesteia Mariana Grosu a acceptat moștenirea rămasă după decesul Mariei Pozdirca, devenind proprietara casei litigioase, în temeiul certificatului de moștenitor testamentar înregistrat la data de 09 aprilie 2012.

Afirmă că, prin eliberarea extrasului contestat Primăria sat. Morozeni și-a depășit atribuțiile și competența.

Prin hotărîrea din 13 octombrie 2015 a Judecătoriei Orhei s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Sîrbu împotriva Primăriei sat. Morozeni, rî Orhei, Marianeii Grosu, intervenient accesoriu Biroul Notarului Public „Galina Digori” cu privire la anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor și a certificatului de moștenitor testamentar.

Prin decizia din 22 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Mihail Sîrbu și s-a menținut hotărîrea din 13 octombrie 2015 a Judecătoriei Orhei.

La data de 07 iulie 2016, Mihail Sîrbu a declarat recurs împotriva deciziei din 22 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia, cu remiterea pricinii la rejudecare în instanța de fond.

În susținerea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat toate circumstanțele cauzei care au importanță pentru soluționarea pricinii și au aplicat eronat normele de drept material.

Indică că, instanța de apel, contrar prevederilor art. 373 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, nu s-a pronunțat și nu a combătut argumentele expuse în cererea de apel.

Susține că, instanțele ierarhic inferioare dacă determinau corect legea aplicabilă litigiului și anume Legea contenciosului administrativ, obligau pîrîtul, în temeiul art. 22 alin.(2) lit.b) al Legii menționate, să prezinte actul administrativ contestat și documentele ce au stat la baza emiterii acestuia.

Remarcă că, instanța de apel a ignorat argumentul său precum că instanța de fond nu a audiat explicațiile pîrîților.

Relevă că, instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat prevederile art. 320 alin.(2) Cod civil și eronat au determinat că folosirea unui bun duce la obținerea dreptului de proprietate asupra acestuia.

La data de 15 august 2016, Mihail Sîrbu a depus supliment la recursul declarat împotriva deciziei din 22 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Recurentul a reiterat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea ce urma a fi aplicată și au interpretat eronat legea.

Suplimentar menționează că, instanța de apel a reținut eronat argumentele Primăriei sat. Morozeni expuse în adevărta eliberată că Maria Pozdirca ar fi intrat în posesia averii succesoriale conform certificatului de moștenitor testamentar și ar fi administrat bunurile, continuînd să locuiască în casă, să prelucreze terenurile

agricole și să achite impozitele pînă la deces, deoarece adeverința ar avea un caracter declarativ.

Declară că, instanța de apel eronat a reținut datele din Registrul de evidență aflate în gestiunea Primăriei sat. Morozeni, deoarece acestea nu corespund realității, fiind indicat cu interes de către intimat.

Afirmă că, pricina a fost examinată în lipsa pîrîtei Mariana Grosu, care nu ar fi fost înștiințată în modul stabilit de lege.

Invocă că, instanțele ierarhic inferioare ar fi soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, deoarece nu a înștiințat actualii proprietari și succesorii proprietarilor decedați.

Consideră că, judecătoarea Steliana Lazari urma să se abțină de la examinarea pricinii deoarece Primarul sat. Morozeni-Gheorghe Morozan ar fi verișor cu soțul judecătoarei Steliana Lazări.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 22 martie 2016, iar Mihail Sîrbu a declarat recurs la data de 07 iulie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 04 aprilie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d.68), însă, date despre recepționarea acesteia prin intermediul oficiului poștal, la materialele pricinii lipsesc.

Conform cererii datate cu 27 iunie 2016, adresată Judecătorei Orhei, avocatul Boris Dariev, în interesele lui Mihail Sîrbu solicită eliberarea copiilor hotărîrilor instanței de fond și de apel, iar la data de 28 iunie 2016 le-a primit (f.d.70).

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la data de 07 iulie 2016 de către Mihail Sîrbu, împotriva deciziei din 22 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Mihail Sîrbu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Sîrbu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Cu referire la argumentul recurentului precum că pricina a fost examinată în lipsa pârtei Mariana Grosu care nu ar fi fost înștiințată în modul stabilit de lege, Completul reține că acest aspect vizează dreptul procedural al Mariane Grosu, dar nicidecum nu lezează dreptul procedural al recurentului.

De asemenea, nu constituie temei de casare a deciziei contestate nici precum că gradul de rudenie între Primarul sat. Morozeni și judecătorul instanței de fond invocat de recurent, deoarece gradul IV de afinitate nu cade sub incidența art. 50 alin.(1) lit.b) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Mihail Sîrbu.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Sîrbu împotriva deciziei din 22 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală